

HET WAPENSCHILD VAN HEIST

Officieel had het vroegere Heist géén gemeentewapen voor de fusie, niettegenstaande het voormalige gemeentebestuur herhaaldelijk een aanvraag daarvoor indiende.

Op alle niet-officiële drukwerken werd steeds weer het geel-groen geruite schild afgedrukt, waarrond de ankers en waarboven de ster.

Laten we samen even grasduinen in het verleden en nagaan welke inspanningen onze voorvaderen deden... en hoe ze telkens weer bot vingen bij de Overheid.

Op 17/6/1892 nam de gemeenteraad een beslissing om een wapenschild te laten aanvaarden door de Minister van Binnenlandse Zaken.

Als ontwerp werd toen een heel eigen ontwerp-wapenschild gemaakt dat we als volgt kunnen omschrijven :

Op een groene zee vaart een visserssloep met twee zeilen met als achtergrond een mooie blauwe lucht. In beide bovenhoeken een anker en onderaan in het punt van het schild de letters H S M wat betekent Heyst-sur-mer.

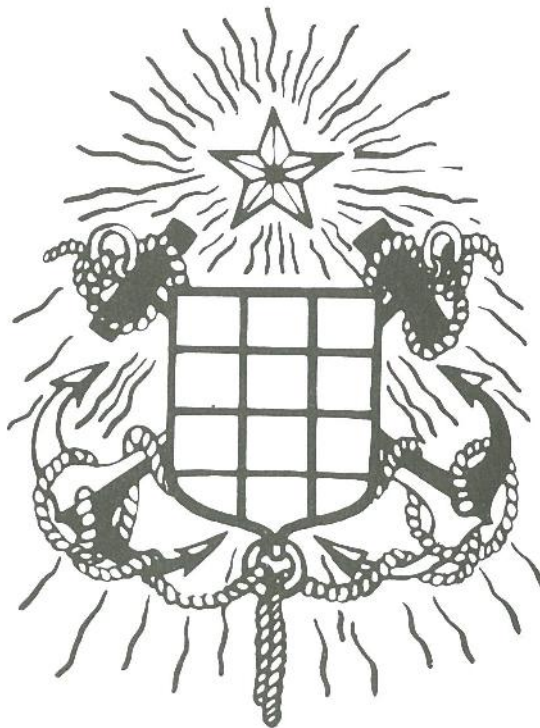
Onderstaande afdruk is het resultaat van een eerste aanpassing waarop onderaan staat H.a.Z. (Heyst-aan-zee).

In zitting van de gemeenteraad van 14/8/1895 met als aanwezigen Burgemeester Leopold Desutter, Schepenen Leopold Standaert, Raadsleden Leopold Verlinde, Frans Baervoets, Frans Vanbeveren, Désiré Paternoster en gemeentesecretaris Du Bois Louis, werd een besluit genomen voor een nieuw en officieel wapenschild.

- Overwegende dat er uit gedane opzoekingen in oude archieven blijkt "De prochie en heerlijkheid van heyst droeg eertijds ook de naam Coudekerke, Coudequerques, Coudekerque..."
- Overwegende dat er oude oorkonden bestaan, die dit ten volle bewijzen, o;a. in het boek "Coutumes de la cour féodale du Bourg de Bruges" alwaar gezegd wordt : La cour de Coudekerke à Heyst 1435...Ung sien fief qu'il a gisante en la paroiche de Coudekerke, chastellente de Lisseweghe nominé le fief de Heist (1555).
- Overwegende dat er in de Koninklijke Bibliotheek te Brussel een handschrift bestaat opgesteld in 1557 door Cornelis Gallard, een vermaarde wapenkundige en "roi et héraut d'armes" van Keizer karel en welk in druk gegeven is in 1866 onder de titel "Le blason des armes suivi de l'armorial des villes, cours féodales, seigneurus... de flandre" en waar men leest : "Le seigneur de Coudequerque" d'or a l'essquer de douze pieces de synoples.
- Overwegende dat de uitgever van dit werk de heeren archivisten Van maldeghem en Van Hollebeke, getuigen dat deze Coudequerque wel Heyst is

Om deze redenen, besluit de gemeenteraad met eenparige stemmen aan Zijne Majesteit de Koning de bemachtiging te vragen het wapen hieronder beschreven en waarvan een teekening te mogen aannemen als wapenschild der gemeente.

NIET TE VERGETEN !

Op donderdag 8 november 1990 in zaal Ravelingen
 HET ZOVEELSTE AVONDJE HEIST
 met als films Vlaamse Vissers in Congo en België Bierland
 een vrolijk praatje zal er ook niet ontbreken...
 Wij werken nog aan het programma, maar noteer alvast die
 avond.

In een bijgevoegde nota wordt over het wapen nog volgende uitleg gegeven :

... Men kan bemerken dat er niet maar kwestie is van het blaazen alleen, en niet de versierselen er rond geplaatst. Deze zijn 'facultatief' en werden er op eigen initiatief toegevoegd.

Zie hier welke beteekenis men aan de bijgevoegde ornamenten kan geven :

1° De twee overengekomen ankers zijn het zinnebeeld eigen aan een staat gelegen aan de zee en waarvan de inwoners zich met de zeevaart bezig houden. Alzoo vindt men in de wapens van Lombaertsyde en Muide, twee oude zeesteden, eenen anker. Blankenberghe heeft ook deze meubels, niettegenstaande er in de wapenbeschrijving geen spraak van is.

2° Boven 't wapen rijst de noord- of zeester, die het noorden van Vlaanderen bestraalt en die, als eertijds aan de wijzen van het oosten het oord aanwijst waar weelde en vooruitgang staat geboren te worden, nu vooral met het oprichten van de nieuwe have.

In het wapen van 't gemelde Muide staan de zon en de maan verbeeld.

Blankenberghe heeft boven haar wapen eenen kroon gesteld. Wij weten niet uit welk recht. Wij hebben de vrijheid niet zover durven drijven, niettegenstaande er onder de heeren van Heyst barons geweest hebben te weten : in de familie Lanchals, barons van Exaerde.

Onnoodig te zeggen dat het geelekleur der schildering het goud verbeeldt.

Bij brief van 23 januari 1896 in het frans opgesteld, gericht aan het heistse bestuur, wordt medegedeeld door de Minister "que le conseil héraldique a examiné la requete par laquelle la commune de heyst-sur-mer sollicite reconnaissance d'anciennes armoiries."

De raad van heraldiek was van oordeel, net zoals de Rijsarchivaris, dat het gemeentebestuur zich vergist had om te stellen dat Heist vroeger Koudekerke noemde.

Zelfs als zouden die twee namen weerhouden worden, dan nog is dit geen bewijs dat het gemeentebestuur van Heist vroeger ooit gebruik maakte van het wapen van de Heer van Coudekerke.

Ondanks deze negatieve reactie hield Heist het officieus bij dit gemeentewapen dat op het briefpapier werd afgedrukt.

Enkel het gemeentezegel maakte daar geen gebruik van.

In 1953 schonk de heer Jacques Lemaitre aan het gemeentebestuur een schaalmodel van het gemeentewapen, naar zijn ontwerp, de ankers gemaakt door de smid Bogaert en het schild geschilderd door Clement Van Kerschaever.

Om te bsluiten laten wij u nog een gedichtje over het schild van Heist, dat luidt als volgt :

GROEN EN GEEL EN GEEL EN GROEN
ALLERLIEFSTE KLEUREN
WELKE 't HARTE JUICHEN DOEN
't EEN MAAL OPBEUREN

GEEL EN GROEN EN GROEN EN GEEL
LACHEN ONS STEEDS TEGEN
GEENE STREELEN 't OOG ZOOVEEL
ZIJN WIJ ZOO GENEGEN

GROEN EN GEEL EN GEEL EN GROEN
ZESMAAL WEERGEGEVEN
't WAPENSCHILD VERHEFFEN DOEN
't HEISTSCHE VOLK HERLEVEN

HOOG VEREER IK 't LIEF BLAZOEN
GULDEN STERRE BOVEN
GEEL EN GROEN EN ANKERS MOEN
't STEEDJE VEEL BELOVEN.

GEDICHT ZOU VAN DE HAND ZIJN VAN DE GROOTVADER
VAN WIJLEN JACQUES LEMAITRE.

André Desmidt

AKTIE VISSERSMONUMENT

U weet nog wel dat het onze bedoeling is om rond het monument de namen van alle vissers aan te brengen welke op zee hun leven lieten. Wel hier ontbreekt het ons nog wel aan enkele moeilijk te achterhalen gegevens. Onder andere zouden wij graag willen vernemen welke Heistenaars op zee gebleven zijn op welk vaartuig, vooral in de periode voor 1940.

Daarom vragen wij U moest U gegevens hebben of kunnen bekomen in uw familie, wil het dan dringend aan een bestuurslid meedelen.

DANKJEWEL

Langs deze weg wil Heyst Leeft enkele personen zeer hartelijk danken.

Mevrouw ADOLPHINE JAUMIN, voor haar uitzonderlijke prestaties bij het naaien en vervaardigen van de nieuwe kostumes voor de processie.

Mevrouw MARIA STORM, eveneens voor haar bijzondere inbreng bij het maken van de nieuwe kostuums voor de processie, zelfs tot op het laatste moment.

Mijnheer DIRK VALCKE, voor zijn talrijke uurtjes welke hij belangloos besteedde aan het schilderen van de wapenschilden.

Mijnheer GASTON DE GRAEVE, welke altijd weer paraat is om affiches en ook andere berichten voor Heyst Leeft rond te dragen.